

הלוי ראוי שקדושת הכהן תהיה על ידו

וּבְצַנִיעוֹתָא דְסַפְרָא תֵאָנָא, לְוִי דְאִתְקַדַּשׁ בְּהֵנָּא עַל יְדוּי, בְּעֵי הוּא לְאִתְקַדַּשָּׁא בְּקַדְמֵיתָא

ובספרא דצניעותא למדנו שהלוי שמתקדש הכהן על ידו הוא צריך להתקדש בתחילה ע"י

שהוא יטול את ידיו ואח"כ הוא יטול את ידי הכהן. **וְאִמָּאי לְוִי, וַיִּתְקַדַּשׁ עַל**

יְדָא דְכֹהֵנָא אַחֲרָא ולמה צריך הכהן להתקדש ע"י הלוי ולא ע"י כהן אחר.

תֵאָנָא, בְּהֵנָּא אַחֲרָא לָא בְּעֵי, דְהָא כֹהֵן דְלֵא שְׁלִים, לָא

בְּעֵי הָאִי בְּהֵנָּא שְׁלִים, לְאִתְפָּנִים עַל יְדָא דְפְנִימָא דְלֵא

שְׁלִים אלא כבר למדנו שלא ראוי שכהן אחר יטול את ידיו כי הרי אם הוא יבוא

להתקדש ע"י כהן אחר שהוא לא ראוי לעבודה מאחר שהוא בעל מום אז דבר זה לא ראוי

לזה הכהן השלם שהוא יפגם ע"י כהן פגום שהוא לא שלם וכ"ש שלא ראוי שהוא יתקדש

ע"י כהן שלם בסוד המשתמש בתגא חלף. **אָבֵל לְוִי דְאִיהוּ שְׁלִים,**

וְאִתְחַזִּי לְסִלְקָא בְּדוּכְנָא, וְלִמְפִלַּח בְּמִשְׁכַּן וּמִנָּא, הָא

שְׁלִים הוּא, וְהָא אֶקְרִי קְדוּשָׁא, דְכִתִּיב וְקִדְשֵׁת אֶת

הַלְוִיִּם אבל לוי שהוא שלם שהוא ראוי לעלות לדוכן ולשיר בעת הקרבת הקרבן וכן

הוא ראוי לעבוד באהל מועד אז הרי הוא שלם והוא נקרא קדוש כמש"כ וקדשת את הלויים

ומשום כך הלוי ראוי שקדושת הכהן תהיה על ידו. **אָמַר רַבִּי תַנְחוּם, אָף**

אֶקְרִי טְהוֹר, דְכִתִּיב, (במדבר ח) וְטַהַרְתָּ אוֹתָם ואמר רבי תנחום

שהלויים נקראים גם בשם טהור כמש"כ על הלויים וטהרת אותם. **וּבְגִין כִּדְ בְּעֵי**

לְאוֹסְפָא כְהֵנָּא קְדָשָׁה עַל קְדָשְׁתִּיהּ וּמִשּׁוּם כֵּךְ הִכְהֵן צָרִיךְ לְהוֹסִיף

קְדוּשָׁה עַל קְדוּשָׁתוֹ שֶׁהוּא ע"י קְדוּשַׁת הַלְוִיִּים.

הִכְהֵן צָרִיךְ לְהִזְהַר לְהַפְרִיד אֶצְבְּעוֹתָיו וְלַהֲגוֹת שֵׁם הוֹי"ה בַּמְפּוֹרֵשׁ

תָּאנָא, פְּהֵנָּא דְּפָרִים יְדוּי וּלְמַדְנּוּ שֶׁכֵּהֵן שְׂרוּצָה לְפָרוֹס אֶת כַּפְּיוֹ וּלְבַרֵךְ

בְּרַכַּת כְּהֵנִים, בְּעֵי דְלָא יִתְחַבְּרוּן אֶצְבְּעָן דָּא

בְּדָא, בְּגִין דִּיתְבָּרְכוּן פְּתָרִין קְדִישִׁין, כֹּל חָד וְחָד

בְּלְחֻדְוֵי, פְּמָה דְאַתְחֵזִי לֵיהּ הוּא צָרִיךְ לְהִזְהַר שֶׁלֹּא יִתְחַבְּרוּ אֶצְבְּעוֹתָיו

זו בּוּז [קְנָה] אֵלֹא הוּא צָרִיךְ לְהַפְרִיד בְּכַדִּי שֶׁיִּתְבָּרְכוּ הָעֵשֶׂר סְפִירוֹת הַקְּדוּשׁוֹת הַרְמוּזוֹת

אור הרשב"י

וְחָד בְּלְחֻדְוֵיהּ. וְכַתֵּב מִקְדָּשׁ מֶלֶךְ דְּזוּה דְּזוּה הַפֶּךְ
הַשֵּׁעַ דְּכֹאֵן קֹאמֵר שְׁבַל הָאֶצְבְּעוֹת יְהוּ
מְפּוֹרְדוֹת זֶו מְזוּו, וְכֵן כַּתֵּב אֶסְפֶּקְלֵרִיא
הַמְאִירָה עַל זוּה"ק. וְשִׂאלַתִי לְהַרְהוּג הַחֲסִיד
מֵהַר"א מְנִי נֵר"ו לְהוֹדִיעֵנִי מִנְהַג הַחֲסִידִים
בְּבֵית אֵל יִכְבֹּץ בִּירוּשָׁלַיִם ת"ו, וְכַתֵּב לִי
בְּדַבֵּר הַזֶּה אֵין בְּרִירָה, יֵשׁ עוֹשִׂים כַּמִּשָּׁשׁ
בְּזוּה"ק וְיֵשׁ עוֹשִׂים כַּמִּשָּׁשׁ מֵרֵן ז"ל. וּבְדַבְרֵי
רַבִּינוּ הָאֲר"י ז"ל לֹא נִמְצָא גְלוּי לְדַבֵּר זֶה. וְפַה
עִירְנוּ יַע"א נוֹהֲגִים לַעֲשׂוֹת חֲמִשָּׁה אוֹיֲרִים, וְיֵשׁ
קֶצֶת נוֹהֲגִים לַעֲשׂוֹת כַּפִּי זוּה"ק. וְעוֹד שִׂאלַתִּי
לְהוֹדִיעֵנִי מִנְהַג הַחֲסִידִים בְּבֵית אֵל יִכְבֹּץ אִם
הִכְהֵנִים אֶצְבְּעוֹתֵיהֶם זְקוּפִים כְּמוֹ נִטְוִי,
וְהַשִּׁיב שְׁגַם בּוּזָה לֹא יֵשׁ הִיכַר, יֵשׁ עוֹשִׂין כֵּךְ
וְיֵשׁ עוֹשִׂין כֵּךְ.

[קְנָה] וְכַתֵּב הַרְמ"ז שֶׁנִּרְאָה דְאֵינוֹ חוֹלֵק עִם
מִנְהַג הַכוֹלָל בְּכָל יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת ה' אוֹיֲרִים,
וְהוּא מ"ש דְּלָא יִתְחַבְּרוּן אֶצְבְּעָן דָּא עִם דָּא,
אֵלֹא תְהִינָה פְּרוּדוֹת בַּה' מְעַרְכוֹת ה' חֲסִידִים
וְה' גְּבוּרוֹת, חֲסִד דְּחֲסִד עִם חֲסִד דְּגְבוּרָה,
גְּבוּרָה דְּחֲסִד וְגְבוּרָה דְּגְבוּרָה וְכו'.

וּפְסַק הַבֵּן אִישׁ חַי שְׁנָה רֵאשׁוֹנָה פְּרַשְׁתַּת תְּצוּה
סְעִיף יָד וז"ל: וּפּוֹשְׁמִין יְדֵיהֶם וְחוֹלְקִין
אֶצְבְּעוֹתֵיהֶם לַעֲשׂוֹת חֲמִשָּׁה אוֹיֲרִים, בֵּין ב' אֶצְבְּעוֹת
לְשֵׁנֵי אֶצְבְּעוֹת אוֹיֲרָא וּבֵין אֶצְבְּעוֹת
לְגוּדָל וּבֵין גוּדָל לְגוּדָל, וְיִהְיֶה תוֹךְ כַּפֵּיהֶם
כְּנֶגֶד הָאֲר"ץ, וְאַחֲרֵי יְדֵיהֶם כְּנֶגֶד הַשָּׁמַיִם, וְכו' וְ
כַּפִּי מ"ש מֵרֵן ז"ל בְּשַׁה"ט, אֲבָל בְּזוּה"ק פ' **נִשָּׂא**
דָּף קמ"ו כְּתוּב דְּלָא יִתְחַבְּרוּן אֶצְבְּעָן דָּא
בְּדָא בְּגִין דִּיתְבָּרְכוּן כְּתָרִין קְדִישִׁין כֹּל חָד

הַלִּימּוּד

לְעִנ"ג רַבִּי שְׂרִיָּה דְּבִילְעִקִי זַע"ל

הַיּוֹמִי

בעשר אצבעותיו כל אחת בנפרד כמו שראוי לכל ספירה. **בְּגִין דְּשָׂמָא קְדִישָׁא**
בְּעֵי לְאַתְפָּרְשָׁא בְּאַתְוּוֹן רְשִׁימִין דְּלֹא לְאַעְרְבָא דָּא
בְּדָא. וְלֹא יִתְבְּוֹן (נ"א וְלֹא תִבְּוֹנָא וְקַנּוּ) **בְּאַיִנוֹן מְלִין** ומשום כך גם השם
 הוי"ה שאומר הכהן בברכת כהנים צריך שהוא יפרש אותו באותיות הרשומות שלו ולהגות
 כל אות במפורש בכדי להשפיע לכל ספירה וספירה בנפרד שעיי"כ לא יתערב השפע של
 הספירות זו בזו ולכן צריך לכוון בזה הכהן שכל ספירה תקבל לעצמה בנפרד את השפע
 הראוי לה (רמ"ק, מק"מ).

הקב"ה רוצה שיתברכו העליונים ויתרבה השפע ויתברכו התחתונים
אָמַר רַבִּי יִצְחָק, בְּעֵי קְדָשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא דִּיתְבָּרְכוּן
עֲלָאֵי, בְּגִין דִּיתְבָּרְכוּן תַּתָּאֵי אמר רבי יצחק שרצה הקב"ה
 שיתברכו העליונים ובזה יתרבה שפע אור הספירות בכדי שעיי"כ יתברכו התחתונים,
וְיִתְבָּרְכוּן עֲלָאֵי דְּאַיִנוֹן קְדִישִׁין בְּקְדוּשָׁה עֲלָאָה, עַל
יְדָא דְּתַתָּאֵי וכן הקב"ה רצה שיתברכו הספירות העליונות שהן קדושות בקדושה
 העליונה ע"י הכהנים התחתונים, **דְּאַיִנוֹן קְדִישִׁין בְּקְדוּשָׁה עֲלָאָה,**
דְּאַיִנוֹן קְדִישִׁין מְכָל קְדִישִׁין דְּלַתָּא, דְּכַתִּיב, (תהלים קמה)
וְחִסְדֵּיךָ יְבָרְכוּבָהּ שהן גם קדושות בקדושה העליונה שהיא קדושה מכל
 הקדושות התחתונות מאחר שקדושת הכהנים היא בחסד ומשא"כ שקדושת הלויים היא



[קנו] כן הוא גירסת הרמ"ק והמק"מ ול"ג ולא יתכוון.

הלימוד היומי

לע"נ רבי שריה דבילצקי זצ"ל

בגבורה וקדושת ישראל הוא בת"ת וכמש"כ על הכהנים 'וחסידך יברוכה' כי אז הכהנים ישפיעו שפע מהחסד שבו הם אחוזים אל המלכות הנקראת כ"ה ומשם לכל ישראל.

הכהנים צריכים לכוון לברך את הספירות העליונות ולייחד את המלכות

אִמַר רַבִּי יְהוּדָה, כָּל כֹּהֵן דִּלָּא יָדַע רִזָּא דָּא, וְלִמָּאן מְבָרַךְ, וּמָאן הִיא בְּרַכְתָּא דְּמְבָרַךְ, לָאוּ בְּרַכְתָּא דִּילֵיהּ בְּרַכְתָּא אמר רבי יהודה שכל כהן שלא יודע את הסוד הזה והוא לא יודע למי הוא מברך, דהיינו שהוא לא יודע שהוא מברך את הספירות העליונות וכן אם הוא לא יודע מהי הברכה שהוא מברך ע"י שהוא לא יודע מהיכן להמשיך את השפע אז אין ברכתו ברכה שלמה, **וְהֵיִינוּ דְּכֶתִיב, (מלאכי ב) פִּי שִׁפְתֵי כֹהֵן יִשְׁמְרוּ דַעַת וְתוֹרָה יִבְקְשׂוּ מִפִּיהוּ. מַאי דַעַת** וזהו מש"כ כי שפתי כהן ישמרו דעת וגו' ומה הפירוש דעת. **דַעַת סְתָם** אלא פירושו שהוא הת"ת הנקרא דעת סתם מאחר שבגדלות הת"ת עולה ונעשה דעת, וכוונת הכתוב ששפתי כהן המברך את העם אז ישמרו דעת, דהיינו שהם צריכים לייחד את המלכות הנקראת שמור עם הדעת שהוא הת"ת (רמ"ק). **וְתוֹרָה יִבְקְשׂוּ מִפִּיהוּ, עֲלָאִין, יִבְקְשׂוּ מִפִּיהוּ** ומש"כ 'ותורה יבקשו מפיהו' פירושו שהעליונים יבקשו מפיהו. **וּמַאי יִבְקְשׂוּ מִפִּיהוּ** ומה הם יבקשו מפיהו. **תוֹרָה. תוֹרָה סְתָם, הֵיךְ אַחֲרָא תוֹרָה דְּלַעֲיָלָא דְּאַקְרִי תוֹרָה סְתָם** אלא הם יבקשו ממנו תורה, דהיינו שהם יבקשו לדעת את סוד זו"ן הנקראים תורה סתם והם יבקשו לדעת איך מתייחדים התורה העליונה שהם זו"ן הנקראים תורה סתם ע"י שפתי הכהן המברך את העם.